

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์
Weekly Epidemiological Surveillance Report, Thailand

ปีที่ 46 ฉบับที่ 2 : 23 มกราคม 2558

Volume 46 Number 2 : January 23, 2015

สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข / Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health

บทความ
ทางระบาดวิทยา

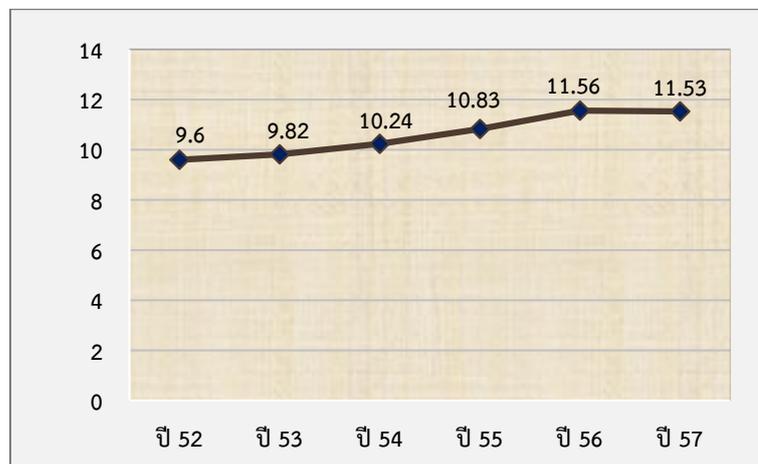
ปัญหาการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่ 2557 Injuries and Deaths due to Transport Accidents in New Year Festival 2014

✉ t.pimpa@gmail.com

สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ประเทศไทย เป็นประเทศกำลังพัฒนา (upper middle income) ที่กำลังเผชิญกับปัญหาและความท้าทายในด้านความปลอดภัยทางถนน ทั้งจากการถูกจัดโดยองค์การอนามัยโลก ให้เป็นอันดับที่ 3 ของประเทศที่มีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนสูงสุด และจากข้อมูลใบมรณะบัตรที่สะท้อนให้เห็นว่า อุบัติเหตุทางถนนเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในปี 2553 - 2555 พบว่าประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนเฉลี่ย 13,953 คนต่อปี (38.2 คนต่อวันหรือประมาณ 2 คนต่อชั่วโมง) โดยในปี 2555 มี

ผู้เสียชีวิต มี 14,059 คน ในขณะที่ตัวเลขผู้บาดเจ็บรุนแรงที่เข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล ปี 2554 สูงถึง 136,544 ราย ร้อยละ 5 ของผู้ป่วยเหล่านี้ (6,827 ราย) ลงเอยด้วยความพิการ ทำให้แต่ละปีมีผู้พิการรายใหม่ 5,000-6,000 คน โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ พบว่ามี การเกิดอุบัติเหตุมากขึ้นเป็น 2 เท่าของช่วงปกติ สำหรับสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ การไม่สวมหมวกนิรภัย เมาสุรา การไม่คาดเข็มขัดนิรภัย การใช้โทรศัพท์ขณะขับขี่ อากาศรกรุงร่า เป็นต้น

รูปที่ 1 ดัชนีความรุนแรงของอุบัติเหตุทางถนน ปีใหม่ 2552 - 2557

◆ ปัญหาการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่ 2557	17
◆ สถานการณ์โรคและภัยที่น่าสนใจในรอบสัปดาห์ที่ 2 ปี พ.ศ. 2558	22
◆ สรุปการตรวจข่าวการระบาดของโรคในรอบสัปดาห์ที่ 2 ระหว่างวันที่ 11 - 17 มกราคม 2558	25
◆ ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ที่ 2 ระหว่างวันที่ 11 - 17 มกราคม 2558	27

วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์

1. เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลรายงานเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ได้ตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. เพื่อวิเคราะห์และรายงานสถานการณ์โรคที่เป็นปัจจุบัน ทั้งใน และต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นสื่อกลางในการนำเสนอผลการสอบสวนโรค หรือ งานศึกษาวิจัยที่สำคัญและเป็นปัจจุบัน
4. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานทางระบาดวิทยาและสาธารณสุข

ส่งบทความ ข้อคิดเห็น หรือพบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล กรุณาแจ้งมายังกลุ่มจัดการความรู้และเผยแพร่วิชาการ สำนักระบาดวิทยา

E-mail: panda_tid@hotmail.com หรือ weekly.wesr@gmail.com

คณะที่ปรึกษา

นายแพทย์สุชาติ เจตนเสน นายแพทย์ประยูร ภูนาตล
นายแพทย์ธวัช ฉายนัยโยธิน นายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ
นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์ นายสัตวแพทย์ประวิทย์ ชุมเกษียร
นายองอาจ เจริญสุข

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : นายแพทย์ธนรักษ์ ผลิพัฒน์

บรรณาธิการวิชาการ : แพทย์หญิงพิมพ์ภา เดชะกมลสุข

บรรณาธิการประจำฉบับ : บริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์

กองบรรณาธิการ

บริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์ สิริลักษณ์ รัชเมืองต์ สุวดี ตีวงษ์

ฝ่ายข้อมูล

สมาน สุขุมภรณ์นันท์ ศศิธรณ์ มาแอดิเยน พันธ์ ศรีหมอก
สมเจตน์ ตั้งเจริญศิลป์

ฝ่ายจัดส่ง : พิรยา คล้ายพ้อแดง สวัสดิ์ สว่างชม

ฝ่ายศิลป์ : บริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ : บริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์ พิรยา คล้ายพ้อแดง

ตารางที่ 1 สรุปสถิติอุบัติเหตุช่วงเทศกาลปีใหม่ 2557 เปรียบเทียบ ปี 2556

ประเด็น	ปี 2557	ปี 2556	เพิ่มขึ้น/ลดลง (+/-)	
			จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ (ครั้ง)	3,174	3,164	+ 10	+ 0.32
2. ผู้เสียชีวิต (คน)	366	366	-	-
3. ผู้บาดเจ็บ Admit (คน)	3,375	3,329	+ 16	+ 0.48
4. ผู้บาดเจ็บที่เข้ารับการรักษาใน โรงพยาบาล (ทั้ง OPD & Admit) (คน)	25,950	25,073	+ 877	+ 3.49
5. ดัชนีความรุนแรง (สัดส่วนผู้เสียชีวิตต่อการเกิดอุบัติเหตุ 100 ครั้ง)				
- ดัชนีความรุนแรงโดยรวม (%)	11.53	11.56	-	- 0.26
- เสียชีวิตในที่เกิดเหตุ (%)	66.94	65.37		+ 2.40
6. เมasuรา				
- วันที่ 31 ธ.ค. 2556	47.86	45.51	-	+2.35
- วันที่ 1 ม.ค. 2557 (สูงสุด)	51.49	46.90	-	+4.56

ข้อมูลศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน, ข้อมูลปีใหม่ 2557

ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ในปีใหม่ 2557 จำนวนครั้งของการเกิดอุบัติเหตุ 3,174 ครั้ง มีผู้เสียชีวิต 366 ราย และจำนวนผู้บาดเจ็บ 25,950 คน รับไว้รักษาตัวในโรงพยาบาล 3,345 คน ราย พบว่า ร้อยละ 66.94 ของผู้เสียชีวิต เป็นการเสียชีวิต ณ ที่เกิดเหตุ เป็นเพศชาย ร้อยละ 82.8 กลุ่มอายุ 30-39 ปี เสียชีวิตมากที่สุด

ดัชนีความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้นตลอด 6 ปี ที่ผ่านมา จากปีใหม่ 2552 - 2557 (ปี 2552 = 9.6, ปี 2557 = 11.53) สาเหตุที่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นของดัชนีความรุนแรง ได้แก่ การขับรถเร็ว การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกัน (ไม่สวมหมวก ไม่ใช้เข็มขัดนิรภัย) การดื่มแล้วขับ หลับใน เป็นต้น (ดัชนีความรุนแรง หมายถึง การเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุทางถนน โดยคำนวณจากจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ 100 ครั้ง)

ประเภทพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุ

รถจักรยานยนต์ เป็นยานพาหนะที่มีผู้เสียชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.30 รองลงมา คือ รถปิคอัพ ร้อยละ 16.67 อันดับสามเป็นรถเก๋งรถแท็กซี่ ร้อยละ 11.20 ถ้าพิจารณาพาหนะที่เป็นต้นเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ พบเป็นรถจักรยานยนต์ ถึงร้อยละ 78.75

สาเหตุสำคัญของการบาดเจ็บและเสียชีวิต คือ การดื่มสุรา การขับเร็ว และ การไม่สวมหมวกนิรภัย ส่วนใหญ่มักเกิดในช่วงเวลาเย็นถึงเที่ยงคืนซึ่งเป็นช่วงเวลาจำหน่ายสุรา และมักเกิดกับผู้ใช้จักรยานยนต์ในชุมชน บนถนน อบต./หมู่บ้านและถนนสายรอง

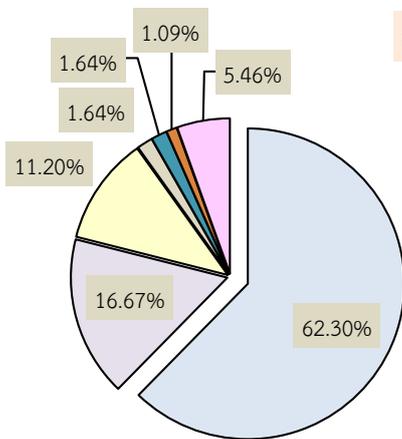
ช่วงเวลาของการเกิดอุบัติเหตุแยกตามวันและเวลา

ส่วนใหญ่ เกิดอุบัติเหตุในช่วงเวลาเย็นถึงเที่ยงคืน ซึ่งเป็นช่วงเวลาจำหน่ายสุรา (14.00 – 24.00 น.) โดยเฉพาะวันที่ 30 ธ.ค. 2556 - 1 ม.ค. 2557

ผู้บาดเจ็บที่ใช้รถจักรยานยนต์และมีการเมาสุรา จำนวน

ผู้บาดเจ็บที่ใช้รถจักรยานยนต์ที่เป็นรถต้นเหตุและมีการเมาสุราไปด้วย พบว่า การเกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่จะเป็นช่วงเวลาจำหน่ายสุรา (14.00 – 24.00 น.) และเกิดในถนน อบต./หมู่บ้าน รองลงมาเป็นถนนของกรมทางหลวงและทางถนนกรมทางหลวงชนบทตามลำดับ ส่วนในถนนในเมือง (เทศบาล) จะเกิดอุบัติเหตุน้อย ร้อยละ 44.3 ของผู้เสียชีวิต พบว่า มีการดื่มสุราร่วมด้วย โดยเฉพาะในวันที่ 1 มกราคม 2557 ที่พบสูงถึงร้อยละ 70.6

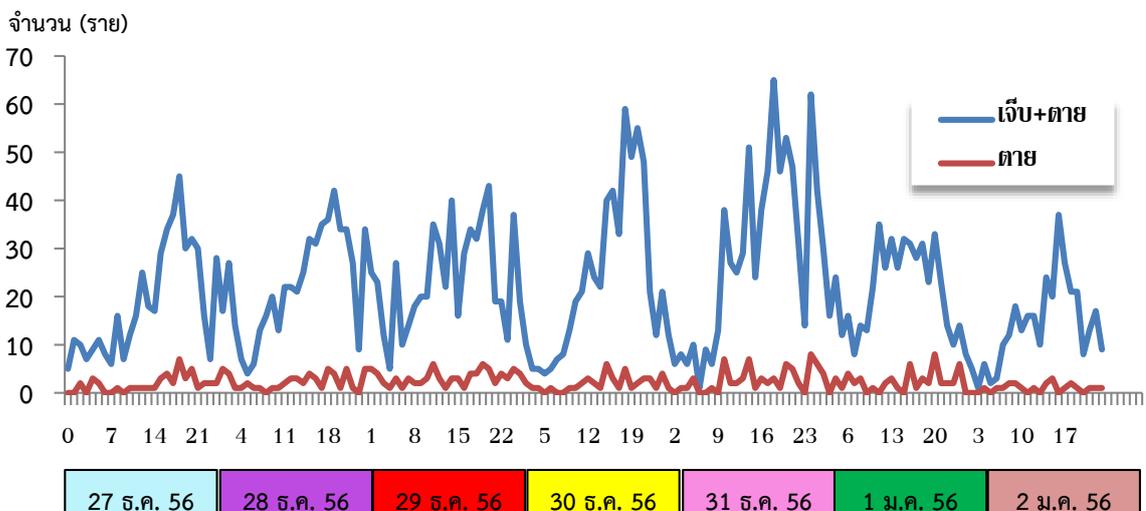
สัดส่วนการไม่สวมหมวกนิรภัยของผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต จากจักรยานยนต์ แยกตามประเภทถนน ในเทศกาลปีใหม่ 2557 พบว่า ถนนใน อบต./หมู่บ้าน มีผู้ไม่สวมหมวกนิรภัยมากที่สุด ร้อยละ 33.52 โดยในกลุ่มผู้เสียชีวิตมีผู้ไม่สวมหมวกนิรภัยมากที่สุด ร้อยละ 36.73

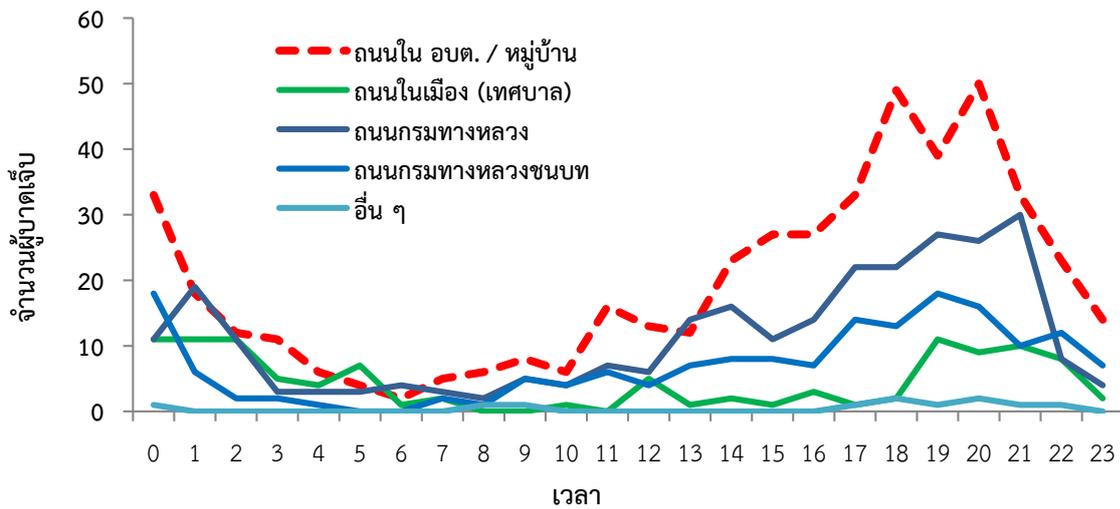
สัดส่วนพาหนะของผู้เสียชีวิต 366 ราย

- รถมอเตอร์ไซด์
- รถปิคอัพ
- รถเก๋ง / แท็กซี่
- รถบรรทุก 6 ล้อขึ้นไป
- รถตู้
- รถโดยสาร 4 ล้อขึ้นไป
- อื่น ๆ

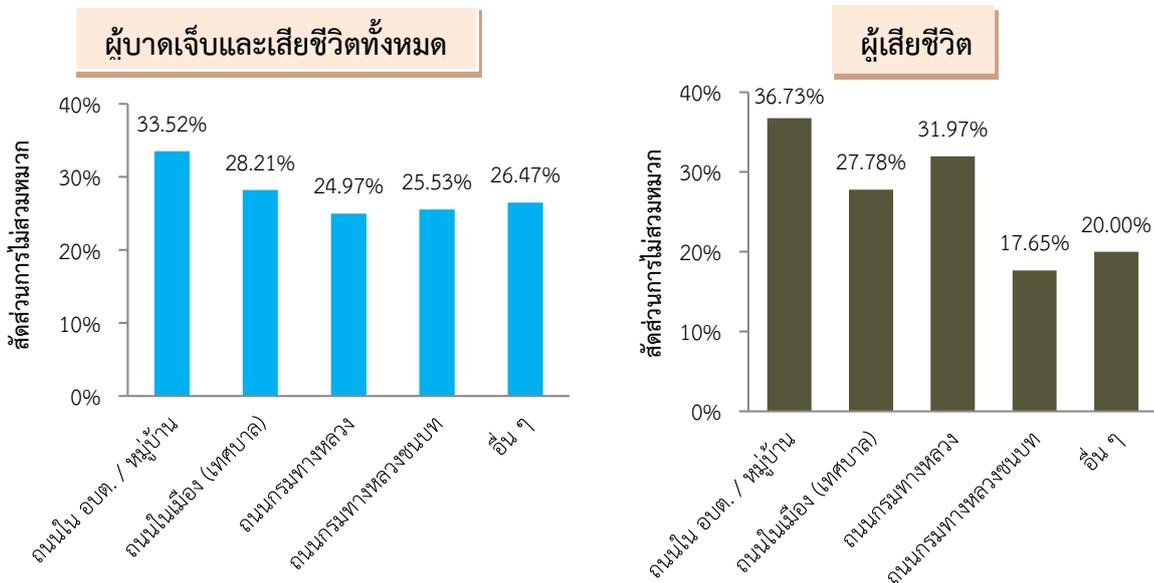
รูปที่ 2 สัดส่วนพาหนะของผู้เสียชีวิต

รูปที่ 3 จำนวนผู้บาดเจ็บ admit และ เสียชีวิต แยกตามวันและเวลา

รูปที่ 3 จำนวนผู้บาดเจ็บที่ใช้จักรยานยนต์ที่เป็นรศต้นเหตุและมีการมาสุราร่วมด้วย แบ่งตามเวลาและประเภทถนน (1035 ราย)

** คำนวนจากที่ผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่ทราบการสวมหมวกนิรภัยเท่านั้น

รูปที่ 4 สัดส่วนการไม่สวมหมวกนิรภัยของผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากจักรยานยนต์แยกตามประเภทถนน

ข้อพิจารณาและข้อเสนอแนะ

ในช่วงเทศกาลของทุก ๆ ปี ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจะเข้ามามีส่วนร่วมรณรงค์และกำหนดมาตรการในรูปแบบต่างๆ เพื่อจะลดจำนวนผู้เสียชีวิตลง แต่อย่างไรก็ตาม ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ตัวเลขของผู้เสียชีวิตไม่ได้ลดลงมากนัก และเมื่อพิจารณาดัชนีความรุนแรง กลับพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น แนวทางการดำเนินงานในระยะต่อไป จึงควรหันมาทบทวนสาเหตุที่เฉพาะเจาะจง พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเฉพาะ ได้แก่

- การบังคับใช้กฎหมาย ควรมีการบังคับใช้อย่างจริงจัง ปรับในอัตราโทษสูงสุดในช่วงเทศกาล และประชาสัมพันธ์กฎหมายเพื่อลดแรงต้านของประชาชน
- เร่งให้มีมาตรการ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงหลักในเรื่อง “ความเร็ว” (สาเหตุหลักของการเกิดอุบัติเหตุ และเสียชีวิต) โดยเฉพาะการสนับสนุนเครื่องตรวจจับความเร็วแบบ Automatic speed camera ที่เพียงพอ

▪ **การดื่มแล้วขับ**

• เพิ่มการตรวจจับให้มากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีการดื่มและขับ (ช่วงเวลาที่มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เวลา 14.00 – 24.00 น.) และเข้มงวดตามข้อมูลที่พบว่ามีความเสี่ยงสูงในแต่ละพื้นที่

• กรณีดื่มแล้วขับในผู้ขับขี่อายุต่ำกว่า 20 ปี ควรเพิ่มมาตรการที่จะติดตามลงโทษสถานบ้านเชิง/ร้านค้า ที่ขายสุราให้กับเด็กที่อายุต่ำกว่า 20 ปีอย่างจริงจัง

• สำหรับกระทรวงสาธารณสุข เสนอให้มีความร่วมมือในระดับชุมชน อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม โดยผ่านทาง อสม./รพ.สต. ในการชี้เป้ากลุ่มเสี่ยงต่อการดื่มแล้วขับในแต่ละชุมชน เป็นรายบุคคล มีการติดตามการทำงานเป็นระบบตั้งแต่ก่อนช่วงเทศกาล โดย สสอ./สสจ. ในการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยง และการรณรงค์ให้พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ให้ความเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานของตนเอง

• สนับสนุนให้ อปท. ปรับบทบาท จากงานบริการ เช่น ตั้งเต็นท์บริการ มาเป็นการทำงานเชิงรุกมากขึ้น เช่น โดยนำอาสาสมัคร (อพปร./อสม.) มากระจายกำลังไปยังจุดเสี่ยงต่าง ๆ ตั้งจุดสกัด เช่น จุดที่มีงานเลี้ยงสังสรรค์ เพื่อสกัดคนเมาสุราไม่ให้ออกมาขับรถ

▪ **การจัดการข้อมูล**

ส่วนกลาง

• มีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเจาะลึก และแจกแจงเป็น “รายจังหวัด” เพื่อให้เห็นปัญหาในเชิงเปรียบเทียบของแต่ละจังหวัด

• เพิ่มการรายงานและวิเคราะห์ “จำนวนครั้ง” ของการเกิดอุบัติเหตุที่มีผู้เสียชีวิต

• ให้มีการติดตามข้อมูลการตายภายหลังเทศกาล 30 วัน เพราะในรายที่ admitted ยังไม่ทราบผลการรักษา อาจมีการตายในภายหลัง

• ให้ตั้งคณะทำงานสอบสวนวิเคราะห์เชิงลึกแบบสหสาขา ภายใต้คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลและติดตามประเมินผล ในการศึกษากรณีเกิดเหตุการณ์สำคัญ เพื่อหามาตรการแก้ไข

ระดับพื้นที่ (จังหวัด , อำเภอ)

• ควรมีการวิเคราะห์แยกรายจังหวัดของตน ในลักษณะเดียวกับภาพรวมของประเทศ เพราะรายละเอียดปัจจัยของแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นประโยชน์การเก็บและใช้ข้อมูล โดยให้มีการวิเคราะห์ปัญหาและ “ความเสี่ยงหลัก” พร้อมทั้งกำหนดมาตรการที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

• ให้มีนโยบายที่ชัดเจนจากกระทรวงสาธารณสุขในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุทางถนน ให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการปัญหาในพื้นที่ได้ ตั้งแต่การจัดการข้อมูล เพื่อระบุปัญหา ความเสี่ยงหลักที่ต้องจัดการแก้ไข และวิเคราะห์สาเหตุ เพื่อนำมาวางแผนป้องกันแก้ไข

• รวมทั้งการสอบสวนการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรในกรณีที่มีการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บรุนแรงและให้ข้อเสนอแนะมาตรการแก้ไขที่สอดคล้องกับปัญหา

▪ **การให้บริการ EMS**

• เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักและใช้บริการ EMS และหมายเลขแจ้งเหตุ 1669 เพิ่มขึ้น

• ขยายหน่วยบริการให้ครอบคลุมและให้การสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วย EMS ชั้นพื้นฐาน (FR) ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

• ควรเพิ่มการกระจายรถกู้ชีพกู้ภัยไปตามจุดที่มีความเสี่ยงสูง พร้อมทั้งให้มีการประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนไปด้วยในตัว

แนะนำการอ้างอิงสำหรับบทความนี้

สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. ปัญหาการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่ 2557. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ประจำปี 2558; 46: 17 - 21.

Suggested Citation for this Article

Bureau of Non-Communicable Disease, Department of Disease Control, Ministry of Public Health. Injuries and Deaths due to Transport Accidents in New Year Festival 2014. Weekly Epidemiological Surveillance Report 2015; 46: 17 - 21.

*****

